

[Anker Lau.]

der ønsker at tage et initiativ på eksportområdet.

Efter de oplysninger, den højtærede minister gav i udvalget, stiller vi visse forventninger til den kommende lov. Vi har forstået, at man er inde på tanker, der i alt fald nærmer sig de synspunkter, som jeg gav udtryk for ved første behandling, altså noget i retning af en selvejende institution, hvor erhvervene dog selv får en betydelig indflydelse på, hvad der sker.

Der er i øvrigt et spørgsmål, som jeg i den aktuelle situation synes det vil være rigtigt at rette til den højtærede handelsminister. Vi står jo nu på tærsklen til de syvs store frihandelsområde — nogle kalder det det lille frihandelsområde, og det er måske mere korrekt — og derfor vil jeg gerne spørge den højtærede minister, hvorledes det stiller sig med denne lov i et sådant frihandelsområde, om loven kan bruges såvel inden for som uden for de syv.

Som sagt stiller vi store forventninger til det kommende forslag, og jeg udtrykker håb om, at det må være velegnet til både erhvervmæssigt og forretningsmæssigt at løse de krævende eksportproblemer, der kommer til at foreligge ved indgangen til dette store område.

Under hensyn til det, jeg her har sagt, skal jeg anbefale, at det høje ting vedtager lovforslaget om eksportkreditstøtte, men at man samtidig stemmer for vort ændringsforslag, gående ud på, at kapitel 2 fjernes — altså det, der drejer sig om de 15 mill. kr. til direkte udlån til industri- og håndværksvirksomheder.

Weikop: Allerede ved første behandling gjorde jeg gældende, at jeg og mit parti ønskede den nuværende eksportgaranti ændret således, at erhvervene selv under en eller anden form helt eller delvis overtog de funktioner, som staten har i øjeblikket, og jeg erindrer, at også ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, som det også er sagt i dag, kunne tænke sig en kombination.

Ved første behandling, jeg var lige ved at sige tillod jeg mig at gå så vidt, at jeg bad både det radikale parti og retsforbundet om under udvalgsbehandlingen eventuelt at støtte et forslag fra vor side, der

klart skulle gå ud på at pålægge handelsministeren at udarbejde et forslag med henblik herpå, men selvfølgelig uden at de to partier skulle binde sig til forslaget, når det kom frem; man kunne jo ikke vide, hvad det indeholdt. De to partier ville slet ikke være med dertil, og den fungerende handelsminister, den højtærede økonomiminister hr. Bertel Dahlgaard, mente, at det måtte være en spøgefuldhed fra min side, når jeg kunne fremsætte en sådan tanke, samtidig med at et udvalg arbejdede med sagen. Hvis den højtærede økonomiminister dengang havde vidst lige så meget om sagen som handelsministeren, men det kan man naturligvis ikke forlange, kunne han have sparet sig sine bemærkninger om min spøg, for den højtærede handelsminister har jo, som det allerede er sagt, i udvalget tilkendegivet, at der netop kan ventes et forslag, hvorved vore synspunkter i hvert fald ikke afvises, så dette her er altså ikke spøg, men alvor. Erhvervene får, således må jeg forstå det, en chance for helt eller delvis at overtage statens funktioner med hensyn til eksportgaranti. Hvis det havde været fremme ved første behandling, havde det set lidt anderledes ud. Det er ikke for at bebrejde den højtærede økonomiminister noget, det kan aldeles ikke falde mig ind, for han har jo ikke vidst bedre på det tidspunkt. Det er derimod åbenbart og, synes jeg, helt naturligt, at den højtærede handelsminister ikke i udvalget kunne sige noget om sit forslags enkeltheder eller i det hele taget om indholdet af forslaget. Det er helt naturligt, når der er et udvalg, der arbejder med tingene, og ministeren ikke har sluttet sine overvejelser; men det er lige så klart, at vi heller ikke kan vide, om det forslag, der til sin tid kommer, vil blive tilfredsstillende for os. Vi ved altså, at der kommer et forslag, der, forstår vi, i nogen grad vil tilgodese vore ønsker, og det er derfor, at vi heller ikke har noget imod, at eksportgarantien udvides som foreslået. Det har vi for det første ikke, fordi heller ikke vi vil lægge eksporten hindringer i vejen — vi har jo i udvalget fået at vide, at der er flere sager til behandling — og for det andet fordi vi altså nu må betragte hele denne ordning som noget rent midlertidigt.

Jeg må ligesom ordføreren for venstre,